

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 23 grudnia 1989 r.

w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia stosuje się przy ustalaniu okresów pracy oraz innych okresów, od których zależy nabycie prawa do nagrody (gratyfikacji) jubileuszowej, zwanej dalej „nagrodą”, oraz przy obliczaniu i wypłacaniu tej nagrody, przysługującej pracownikowi na podstawie układu zbiorowego pracy lub przepisów o wynagradzaniu albo innych przepisów szczególnych, jeżeli przepisy te nie zawierają odmiennych zasad w tym zakresie.

§ 2. 1. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się, bez względu na przerwy w zatrudnieniu:

- 1) okresy zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy,
- 2) okresy zatrudnienia w prywatnych zakładach pracy, które zostały upaństwowione lub przejęte przez uspołecznione zakłady pracy.

2. Do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się okresów zatrudnienia zakończonych po wyzwoleniu rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika oraz wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy.

§ 3. Pracownikowi pozostającemu jednocześnie w więcej niż jednym stosunku pracy okresy uprawniające do nagrody ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy. Do okresu zatrudnienia uprawniającego do nagrody nie wlicza się okresu pracy w innym zakładzie, w którym pracownik jest lub był jednocześnie zatrudniony.

§ 4. 1. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody

wlicza się następujące okresy przypadające po II wojnie światowej:

- 1) czynnej służby wojskowej (zawodowej, zasadniczej, nadterminowej, okresowej, pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, przeszkolenia wojskowego odbywanego w jednostkach wojskowych w ramach wojskowego szkolenia studentów oraz ćwiczeń wojskowych), chyba że żołnierz został ukarany karą dyscyplinarną usunięcia z zawodowej służby wojskowej lub utraty stopnia wojskowego albo został zwolniony z zawodowej służby wojskowej w razie prawomocnego skazania go na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania,
- 2) zasadniczej służby w obronie cywilnej, zastępczej służby poborowych oraz służby zastępczej,
- 3) służby wojskowej w armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

2. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się przypadające po wyzwoleniu okresy służby w organach bezpieczeństwa publicznego, a także w Milicji Obywatelskiej i w Służbie Więziennej, chyba że funkcjonariusz został ukarany karą dyscyplinarną wydalenia z tej służby, porzucił służbę albo został zwolniony ze służby w razie skazania prawomocnym wyrokiem sądu,

3. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się przypadające po wyzwoleniu okresy przerw w zatrudnieniu, spowodowane:

- 1) nauką w szkole stopnia ponadpodstawowego, odbywaną na podstawie skierowania zakładu pracy lub

jednostki nadrzędnej, pod warunkiem jej ukończenia, jednak w wymiarze nie wyższym niż okres przewidziany programem nauczania,

- 2) niezdolnością do pracy, w czasie której przysługiwały zasiłki z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa lub wynagrodzenie albo świadczenie rehabilitacyjne,
- 3) opieką nad dzieckiem w wieku do 4 lat, a także nad dzieckiem lub innym członkiem rodziny zaliczonym do I grupy inwalidów lub na którego przysługuje zasiłek pielęgnacyjny — łącznie nie dłużej niż 6 lat,
- 4) odbywaniem kary pozbawienia wolności, gdy następnie pracownik został zrehabilitowany w przepisany trybie, jak również pobytem w areszcie tymczasowym, jeżeli postępowanie karne zostało następnie umorzone z powodu braku podstaw do oskarżenia lub zapadł wyrok uniewinniający,
- 5) nieuzasadnionym lub niezgodnym z prawem rozwiązaniem stosunku pracy, jak również niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa pracy albo opinii, jeżeli pracownikowi przyznano z tego tytułu wynagrodzenie lub odszkodowanie; w takim wypadku wlicza się okres, za który to wynagrodzenie lub odszkodowanie przyznano.

4. Okresy, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 4, wlicza się do okresu zatrudnienia także wówczas, gdy były poprzedzone okresami wymienionymi w ust. 1 i 2 oraz w § 5 ust. 1.

§ 5. 1. Do okresu uprawniającego do nagrody wlicza się także następujące okresy:

- 1) przed II wojną światową:
  - a) czynnej służby wojskowej pełnionej w Wojsku Polskim od dnia 1 listopada 1918 r.,
  - b) służby w wojskowych oddziałach ludowych w czasie wojny domowej w Hiszpanii,
  - c) pobytu w więzieniu lub obozie za działalność rewolucyjną,
  - d) niewykonywania pracy wskutek prześladowania za działalność w obronie interesów klasy robotniczej, a także w lewicowych ruchach ludowych,
- 2) w czasie II wojny światowej:
  - a) służby w Wojsku Polskim,
  - b) służby w oddziałach, które prowadziły walkę z hitlerowskim okupantem, działających na obszarze Polski lub innych państw,
  - c) czynnej służby wojskowej pełnionej w armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz w innych armiach sojusznicznych,
  - d) czynnej służby wojskowej pełnionej w polskich formacjach wojskowych za granicą w czasie od dnia 1 września 1939 r. do daty ich rozwiązania,
  - e) pobytu w niewoli oraz w wojskowych obozach internowanych dla osób pełniących służbę w formacjach określonych pod lit. a)—d),
  - f) pobytu w więzieniu z przyczyn politycznych lub narodowościowych oraz pobytu w obozie koncentracyjnym lub w obozie pracy,
  - g) robót przymusowych — bez względu na wiek pracownika — wykonywanych w Rzeszy Niemieckiej lub na terenach włączonych w skład Rzeszy,
  - h) robót wykonywanych na terenach tak zwanego Generalnego Gubernatorstwa przez osoby w wieku od 14 roku życia,
  - i) podlegania represjom na terenie Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w szczególności

w postaci deportacji lub przesiedlenia — bez względu na wiek pracownika.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 lit. f) oraz lit. i) stosuje się odpowiednio do pracowników represjonowanych ze względów politycznych po II wojnie światowej w Polsce i w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli okresy działalności kombatanckiej lub pobytu w obozie koncentracyjnym zostały wliczone do okresu pracy uprawniającego do nagrody na podstawie odrębnych przepisów.

§ 6. Repatriantom wlicza się do okresu uprawniającego do nagrody okresy zatrudnienia za granicą na zasadach i warunkach obowiązujących w kraju.

§ 7. 1. Pracownik nabywa prawo do nagrody w zakładzie pracy zatrudniającym go w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody bądź w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody jubileuszowe.

2. Wypłata nagrody powinna nastąpić niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody.

3. Pracownik jest obowiązany udowodnić swoje prawo do nagrody, jeżeli w aktach osobowych będących w dyspozycji zakładu pracy brak jest odpowiedniej dokumentacji.

§ 8. 1. Podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu jej wypłaty, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze — wynagrodzenie przysługujące mu w dniu nabycia prawa do nagrody. Nagrodę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

2. W razie nabycia przez pracownika prawa do nagrody po zmianie wymiaru czasu pracy, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w okresie przepracowanym po tej zmianie. Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody będąc zatrudniony w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi bezpośrednio przed zmianą wymiaru czasu pracy.

§ 9. W razie rozwiązania stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę inwalidzką w związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową albo na rentę inwalidzką I lub II grupy z innych przyczyn niż wypadek przy pracy lub choroba zawodowa — pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

§ 10. 1. Pracownikowi, który w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody nabywa prawo do dwóch lub więcej nagród, wypłaca się tylko jedną nagrodę — najwyższą.

2. Pracownikowi, który w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody nabywa prawo do nagrody, a w ciągu 12 miesięcy od tego dnia nabędzie prawo do nagrody wyższego stopnia, wypłaca się w terminie określonym w § 7 nagrodę niższą, a w dniu nabycia prawa do nagrody wyższej — różnicę między kwotą nagrody wyższej a kwotą nagrody niższej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie, w razie gdy w dniu, w którym pracownik udokumentował swoje prawo do nagrody, był on uprawniony do nagrody wyższego stopnia oraz w razie gdy pracownik prawo to nabędzie w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także do pracownika nabywającego prawo do nagrody w związku z wejściem w życie zarządzenia.

§ 11. Zgodnie z art. 80 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) traci moc uchwała nr 138 Rady Ministrów z dnia 22 września 1978 r. w sprawie

ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania (Monitor Polski Nr 35, poz. 132).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: w z. *J. Szreter*